

अवस्थितभिन्ने इच्छे च । “गच्छति पुरः शरीरं भावति पञ्चादसंस्थितं चेतः” इति शङ्ख० ।

असंहतं त्रि० न संहन्यते इतरेण संहन्यते सम+हन-क्त न०त० । असंघातमनापन्ने असंलम्बे “सर्वतस्त्रिष्टयं पञ्चादृतं वा बद्धलभयुग्ममसंहतं प्रागग्रं मलमाच्छादयन्” गोभि० “असंहतमसंलग्नम्” सं०त० रघु० । सांख्यमतसिद्धे इषुरूपे पु० । तन्मते हि प्रकृत्यादेः शय्यागृहादिवत् संहत्यैव (इतरसापेक्षतयैव) पुरुषार्थकारित्वम् पुरुषस्य तु प्रकाशरूपक्रियायां नेतरापेक्षास्तीति तस्यासंहतत्वम् । संहतपरार्थत्वात् पुरुषस्य सां०भा० “विवादास्यदं प्रकृतिसंह-दादिकं परार्थं खेतरस्य भोगापन्नफलकं संहतत्वात् शय्यास-नादिवदित्यनुमानेन प्रकृतेः परोऽसंहत एव पुरुषः सिद्धति तस्यपि संहतत्वेऽनवस्थापत्तेः । पातञ्जले च “परार्थं संह-त्य कारित्वादिति” सूत्रकारेणानुमानं कृतं तत् त्व यथाश्रुत मेवान्यायव्यवसाधारणम् । इतरसाहित्ये नार्थक्रियाकारित्व-स्यैव संहत्यकारिताशब्दार्थत्वात् । पुरुषस्तु विषयप्रकाशनरू-पायां स्वार्थक्रियायां नान्यदपेक्षते नित्यप्रकाशरूपत्वात् । पुरुषस्यार्थसम्बन्धमात्रे बुद्धिदन्त्यपेक्षणात् । सम्बन्धस्तु नासाधारण्यर्थक्रियेति । “संहतपरार्थत्वात्” सां०सू०भा० “अतोऽसंहतः संहतदेहादिभ्यःपरः पुरुषः सिध्यति” ।

असक्तत् अय्य० न सकत् न०त० । पौनःपुन्ये । “असकदेकर-धेन तरस्विना” रघुः “अन्याद्येनासकञ्चैतान् गुणैश्च परि-नोदयेत्” “असकद्गर्भवासेषु वासं जन्म च दारुणम्” इति च मनुः । “आष्टत्तरसकृदपदेशात्” शा०सू० ।

असक्तं त्रि० समुज-क्त न०त० । असक्तिशून्ये इफलाभिला-षशून्ये च “असक्तः सुखमन्वभूद्” इति रघुः । “कुर्व्यात् विद्वांस्तथाऽसक्तः” इति गोता “असक्तमारधयतो यथा यथम्” किरा० । [सक्रियशून्ये

असक्त्य (क्रिय) त्रि० नास्ति सक्रियि यस्य वा टच् समा० ।

असक्ता स्त्री सम+क्रम-विट् पु० समोऽन्लोपः न०त० । सक्रान्तर्यां स्त्रियाम् । “न इषं पिन्वतमसक्राम्” ऋ०ई०, ई०, ऋ०, असक्रामसक्रामणोम्” निरु० ।

असखि पु० न सखा न टच् समा० । सखिभिन्ने रिपौ ।

असगोत्रं त्रि० न समानं गोत्रमस्य वा समानस्य सः । भिन्न-गोत्रे “असगोत्रः सगोत्रोवा यदि स्त्री यदि वा पुमान् । यश्चाग्निदाता प्रेतस्य पिण्डं दद्यात् स एव हि” ऋतिः पक्षे न सादेशः । असमानगोत्रः “असमानगोत्रापैभीम् भार्यां विन्देत्” ऋतिः ।

असङ्कल्प पु० विरोधे न० संकल्पाभावे । न०ब० । संकल्प-शून्ये त्रि० ।

असङ्कसुक त्रि० न०त० । स्थिरमतौ ।

असङ्कुल त्रि० न सकुलः । इपरस्परविरोधे । श्रामादिपक्षे इविस्तीर्णं पथि च पु० ।

असङ्क्रान्तमास पु० न सक्रान्तः न राश्यान्तरं प्राप्नोति-यत् चान्द्रमासे । शुक्लप्रतिपदादिदिशान्ते रवि सङ्क्रमणशून्ये मलमासे । “असङ्क्रान्तमासोऽधिमासो निरुक्तः” विवरणम-धिसासशब्दे १३१ पु० ।

असङ्क्षेप पु० अभावे न०त० । असंक्षेपाभावे विरोधे न०त० । इविस्तारे न०ब० । असंक्षेपशून्ये विस्तीर्णं त्रि० ।

असङ्ख्या त्रि० नास्ति संख्या इयत्ता यस्य इयत्ताशून्ये । “असङ्ख्या तेजोभिरसंख्यतां गतेः” भाषः । [संख्यान्विते च असङ्ख्यात त्रि० असं-ख्या-क्त न०त० । इयत्ताशून्ये इबद्ध-असङ्ख्येय त्रि० संख्यातुमशक्यः इयत्तारहिते इविष्णौ पु० “असंख्येयोऽप्रमेयात्मा” विष्णुस० संख्यार्हभेदादि न विद्यते इत्यसंख्येयः भा० ।

असङ्ग पु० अभावे न०त० । असम्बन्धाभावे नास्ति सङ्गो-विषयैर्यस्य इषुरूपे जीवे तस्य सर्वसम्बन्धशून्यत्वात् तथा-त्वम् । “असङ्गोऽयं पुरुषः” सां०सू० । असम्बन्धशून्ये इप्रतिबन्धशून्ये च त्रि० । “असङ्गमद्रिष्वपि सारवत्तया” रघुः । [असंबन्धे इसङ्गतिशून्ये च ।

असङ्गति त्रि० न०त० । सङ्गतभिन्ने इअयुक्ते इयुक्तिशून्ये असङ्गति स्त्री अभावे न०त० । असङ्गतभावे । सङ्गतिश्च “सङ्गति रनन्तराभिधानव्याप्ता, आनन्तर्याभिधानप्रयोजकजिज्ञा-साजनकज्ञानविषयोद्गृह्येः सङ्गतिः, जायते च कार्ये कारणे वा ज्ञाते कारणत्वस्य कार्यत्वस्य ज्ञानात् किमस्य कारणं कार्यं वेति जिज्ञासा” दीधित्युक्ता सा च षोडश तदुक्तमभि-युक्तैः “सप्रसङ्ग उपोद्घातो हेतुतावसरस्तथा । निर्वाहकैक-कार्यत्वम् षोडश सङ्गतिरिष्यते” इति व्याख्यातञ्चैतत् जगदीशेन । “निर्दिष्टोपपादकत्वस्योद्घातत्वम् “चिन्ता प्रकृतसिद्धार्थोद्घातं विदुर्बुधाः” इति प्राचीनोक्तौ चिन्ता पदं कदमिहितोभाव इति न्यायेन चिन्तनीयपरं तथा च तस्यापि प्रकृतसिद्धोपपादकतया चिन्तनीयत्वं प्रक-ृतसिद्धोपपादकत्वपर्यवसन्नमित्यर्थः । हेतुत्वं कारणत्वम् । अवसरतोऽनन्तरवक्तव्यत्वम् अनन्तरोद्दिष्टत्वम् तथा इति श्रीभास्करकृत् । निर्वाहकं कारणतानिर्वाहकं कार्यत्व-मिति यावत् एकं कार्यं ययोरिति व्युत्पत्त्या एककार्य-